

دفاع پولس از رسالت خود

¹ اما من خود، پولس، که چون در میان شما حاضر بودم، فروتن بودم، لیکن وقتی که غایب هستم، با شما جسارت می‌کنم، از شما به حلم و رأفت مسیح استدعا دارم و ² التماس می‌کنم که چون حاضر شوم، جسارت نکنم بدان اعتمادی که گمان می‌برم که جرأت خواهم کرد با آنانی که می‌پندارند که ما به طریق جسم رفتار می‌کنیم. ³ زیرا هر چند در جسم رفتار می‌کنیم، ولی به قانون جسمی جنگ نمی‌نماییم. ⁴ زیرا اسلحه جنگ ما جسمانی نیست بلکه نزد خدا قادر است برای انهدام قلعه‌ها، ⁵ که خیالات و هر بلندی را که خود را به خلاف معرفت خدا میافرازد، به زیر می‌افکنیم و هر فکری را به اطاعت مسیح اسیر می‌سازیم، ⁶ و مستعد هستیم که از هر معصیت انتقام جوییم وقتی که اطاعت شما کامل شود.

⁷ آیا به صورت ظاهری نظر می‌کنید؟ اگر کسی بر خود اعتماد دارد که از آن مسیح است، این را نیز از خود بداند که چنانکه او از آن مسیح است، ما نیز همچنان از آن مسیح هستیم. ⁸ زیرا هر چند زیاده هم فخر بکنم دربارهٔ اقتدار خود که خداوند آن را برای بنا نه برای خرابی شما به ما داده است، خجل نخواهم شد، ⁹ که مبدا معلوم شود که شما را به رساله‌ها می‌ترسانم.

¹⁰ زیرا می‌گویند، رساله‌های او گران و زورآور است، لیکن حضور جسمی او ضعیف و سخنش حقیر. ¹¹ چنین شخص بداند که چنانکه در کلام به رساله‌ها در غیاب هستیم، همچنین نیز در فعل در حضور خواهیم بود. ¹² زیرا جرأت نداریم که خود را از کسانی که خویشان را مدح می‌کنند بشماریم، یا خود را با ایشان مقابله نماییم؛ بلکه ایشان چون خود را با خود می‌پیمایند و خود را به خود مقابله می‌نمایند، دانا نیستند. ¹³ اما ما زیاده از اندازه فخر نمی‌کنیم، بلکه بحسب اندازه آن قانونی که خدا برای ما پیمود، و آن اندازه‌ای است که به شما نیز می‌رسد. ¹⁴ زیرا از حد خود تجاوز نمی‌کنیم که گویا به شما نرسیده باشیم، چونکه در انجیل مسیح به شما هم رسیده‌ایم. ¹⁵ و از اندازه خود نگذشته در محتتهای دیگران فخر نمی‌نماییم، ولی امید داریم که چون ایمان شما افزون شود، در میان شما بحسب قانون خود بغایت افزوده خواهیم شد. ¹⁶ تا اینکه در مکانهای دورتر از شما هم

الرسول يُعارض الإتهامات الموجهة إليه

¹ ثُمَّ أَطْلُبُ إِلَيْكُمْ بِوَدَاعَةِ الْمَسِيحِ وَحِلْمِهِ، أَنَا تَفْسِي، بُولُسُ، الَّذِي فِي الْحَضْرَةِ ذَلِيلٌ بَيْنَكُمْ وَأَمَّا فِي الْغَيْبَةِ فَمُتَجَاسِرٌ عَلَيْكُمْ، ² وَلَكِنْ أَطْلُبُ أَنْ لَا أَتَجَاسَرَ وَأَنَا حَاضِرٌ بِالنِّعَةِ الَّتِي بِهَا أَرَى أَنِّي سَاجِدٌ عَلَى قَوْمٍ يَحْسِبُونَنَا كَأَنَّا نَسْلُكُ حَسَبَ الْجَسَدِ. ³ لَأَنَّا وَإِنْ كُنَّا نَسْلُكُ فِي الْجَسَدِ، لَسْنَا حَسَبَ الْجَسَدِ نُحَارِبُ، ⁴ إِذْ أَسْلَحُهُ مُخَارِبَتَنَا لِنَسْتَكْ جَسَدِيَّةً بَلْ قَادِرَةٌ بِاللَّهِ عَلَى هَذِهِ خُصُوفٍ، ⁵ هَادِمِينَ طُنُوجًا وَكُلَّ غُلُوٍّ يَرْفَعُ ضِدَّ مَعْرِفَةِ اللَّهِ، وَمُسْتَأْسِرِينَ كُلَّ فِكْرٍ إِلَى طَاعَةِ الْمَسِيحِ، ⁶ وَمُسْتَعِدِّينَ لِأَنْ نَتَّقِمَ عَلَى كُلِّ عَصِيَانٍ، مَتَى كَمَلَتْ طَاعَتُكُمْ.

⁷ أَتَنْظُرُونَ إِلَى مَا هُوَ حَسَبَ الْحَضْرَةِ؟ إِنْ وَثِقَ أَحَدٌ بِنَفْسِهِ أَنَّهُ لِلْمَسِيحِ فَلْيَحْسِبْ هَذَا أَيْضًا مِنْ نَفْسِهِ، أَنَّهُ كَمَا هُوَ لِلْمَسِيحِ كَذَلِكَ تَحْنُ أَيْضًا لِلْمَسِيحِ. ⁸ فَإِنِّي وَإِنْ أَفْتَحَرْتُ شَيْئًا أَكْثَرَ بِسُلْطَانِي الَّذِي أُعْطَانَا إِيَّاهُ الرَّبُّ لِبَنِيَانِكُمْ، لَا لِهَذِمِكُمْ، لَا أَحْجَلُ، ⁹ لِيَلَّا أَطْهَرُ كَأَنِّي أَخِفُكُمْ بِالرَّسَائِلِ. ¹⁰ لَأَنَّهُ يَقُولُ، الرِّسَالَةُ ثَقِيلَةٌ وَقَوِيَّةٌ وَأَمَّا حُضُورُ الْجَسَدِ فَضَعِيفٌ وَالْكَلَامُ حَقِيرٌ. ¹¹ مِثْلُ هَذَا فَلْيَحْسِبْ أَنَّا كَمَا تَحْنُ فِي الْكَلَامِ بِالرَّسَائِلِ وَتَحْنُ غَائِبُونَ، هَكَذَا تَكُونُ أَيْضًا بِالْفِعْلِ وَتَحْنُ حَاضِرُونَ. ¹² لَأَنَّا لَا تَجْتَرِئُ أَنْ نَعْدَّ أَنْفُسَنَا بَيْنَ قَوْمٍ مِنَ الَّذِينَ يَمْدَحُونَ أَنْفُسَهُمْ وَلَا أَنْ نُقَابِلَ أَنْفُسَنَا بِهِمْ، بَلْ هُمْ، إِذْ يَقِيسُونَ أَنْفُسَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَيُقَابِلُونَ أَنْفُسَهُمْ بِأَنْفُسِهِمْ، لَا يَفْهَمُونَ. ¹³ وَلَكِنْ تَحْنُ لَا تَفْتَحِرُ إِلَى مَا لَا يَقَاسُ بَلْ حَسَبَ قِيَاسِ الْقَانُونِ الَّذِي قَسَمَهُ لَنَا اللَّهُ، قِيَاسًا لِلْبُلُوغِ إِلَيْكُمْ أَيْضًا. ¹⁴ لَأَنَّا لَا نَمْدَدُ أَنْفُسَنَا كَأَنَّا لَسْنَا نَبْلُغُ إِلَيْكُمْ، إِذْ قَدْ وَصَلْنَا إِلَيْكُمْ أَيْضًا فِي إِنْجِيلِ الْمَسِيحِ، ¹⁵ غَيْرَ مُفْتَحِرِينَ إِلَى مَا لَا يَقَاسُ فِي أَفْعَابِ آخَرِينَ بَلْ رَاجِعِينَ، إِذَا تَمَّ إِيْمَانُكُمْ، أَنْ تَتَعَطَّمَ بَيْنَكُمْ حَسَبَ قَانُونِنَا بِرَبَادَةٍ، ¹⁶ لِنُبَشِّرَ إِلَى مَا وَرَاءَكُمْ، لَا لِنُفْتَخِرَ بِالْأُمُورِ الْمُعَدَّةِ فِي قَانُونِ غَيْرَتَا. ¹⁷ وَأَمَّا مَنْ أَفْتَحَرَ، فَلْيَفْتَحِرْ بِالرَّبِّ، ¹⁸ لَأَنَّهُ لَيْسَ مَنْ مَدَحَ نَفْسَهُ هُوَ الْمُرَكِّي، بَلْ مَنْ يَمْدَحُهُ الرَّبُّ.

2 Corinthians 10

بشارت دهیم و در امور مهیا شده به قانونِ دیگران
فخر نکنیم.¹⁷ اما هر که فخر نماید، به خداوند فخر
بنماید.¹⁸ زیرا نه آنکه خود را مدح کند مقبول افتد بلکه
آن را که خداوند مدح نماید.